

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 327480 / KG ZA 08-1667

Vonnis in kort geding van 6 maart 2009

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
NOORDWAND B.V.,
gevestigd te Zuidlaren,
eiseres,
advocaat mr. Ch. Gielen te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
SPITS WALLCOVERINGS B.V.,
gevestigd te 's-Gravenhage,
gedaagde,
advocaat mr. B.E. van der Molen te Woerden.

Partijen zullen hierna Noordwand en Spits genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 7 januari 2009,
- de door Noordwand overgelegde producties 1-8,
- de door Spits overgelegde ongenummerde producties,
- de mondelinge behandeling en de pleitnota die partijen ter gelegenheid daarvan hebben overgelegd.

1.2. Vonnis is bepaald op heden.

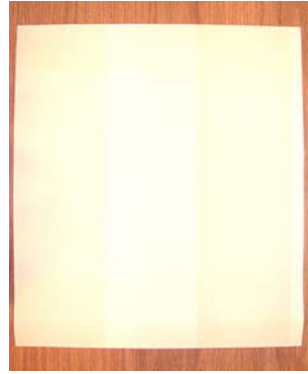
2. De feiten

2.1. Noordwand drijft een onderneming op het gebied van wandbekleding, zoals behang.

2.2. In 2006 heeft Noordwand dessins voor behang ontworpen die zij vanaf 2007 op de markt brengt onder de namen Topchic en Assorti. Afbeeldingen van de dessins zijn hieronder opgenomen.

Topchic 52130

Topchic 52131

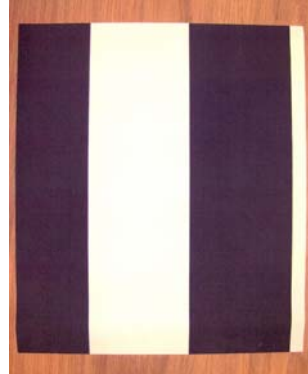
Topchic 52132

Topchic 52133

Assorti 52021

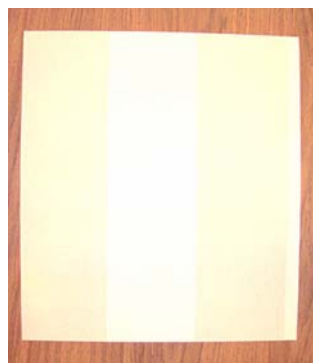
Assorti 52022

2.3. Spits drijft een onderneming op het gebied van onder meer wandbekleding.

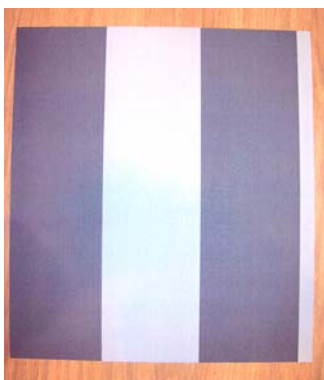
2.4. Recentelijk heeft Spits onder de naam Dutch Delight behang op de markt gebracht in de hieronder afgebeelde dessins:

Dutch Delight 4840-4

Dutch Delight 4840-2

Dutch Delight 4840-6

Dutch Delight 4840-7

Dutch Delight 4840-3

Dutch Delight 4840-5

3. Het geschil

3.1. Noordwand vordert – samengevat – een verbod op inbreuk op auteursrecht en onrechtmatig handelen, een recall en afgifte van stalenboeken en een opgaven van gegevens, een en ander op verbeurte van een dwangsom en met veroordeling van Spits in de redelijke en evenredige proceskosten in de zin van artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering (hierna: Rv). Aan deze vorderingen legt Noordwand ten grondslag dat de hiervoor weergegeven dessins uit de Dutch Delight collectie inbreuk maken op haar auteursrecht, althans een slaafse nabootsing inhouden van haar dessins uit de Topchic en Assorti collectie.

3.2. Spits voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

auteursrecht

4.1. Partijen verschillen vooral van mening over het antwoord op de vraag of de door Noordwand ontworpen dessins kunnen worden aangemerkt als auteursrechtelijk beschermd werk.

4.2. Naar vaste rechtspraak geldt dat, wil een voortbrengsel kunnen worden beschouwd als een werk van letterkunde, wetenschap of kunst als bedoeld in artikel 1 in verbinding met artikel 10 Auteurswet (hierna: Aw), vereist is dat het een eigen, oorspronkelijk karakter heeft en het persoonlijk stempel van de maker draagt. Dat het voortbrengsel een eigen, oorspronkelijk karakter moet bezitten, houdt, kort gezegd, in dat de vorm niet ontleend mag zijn aan die van een ander werk. De eis dat het voortbrengsel het persoonlijk stempel van de maker moet dragen betekent dat sprake moet zijn van een vorm die het resultaat is van scheppende menselijke arbeid en dus van creatieve keuzes, en die aldus voortbrengsel is van de menselijke geest. Daarbuiten valt in elk geval al hetgeen een vorm heeft die zo banaal of triviaal is, dat daarachter geen creatieve arbeid van welke aard ook valt te aan te wijzen.

4.3. Naar voorlopig oordeel moeten de dessins van Noordwand worden gezien als een voortbrengsel van scheppende arbeid van Noordwand en dus als drager van het persoonlijke stempel van Noordwand. Noordwand heeft de dessins namelijk ontworpen door uit een veelheid van mogelijke patronen, kleurstellingen en structuren een zestal specifieke combinaties van patroon, kleurstelling en structuur te kiezen. Die keuzes zijn, mede gelet op de context waarin zij zijn gemaakt, te weten het ontwerpen van dessins van behang, te kwalificeren als creatief.

4.4. In dit verband is van belang dat Noordwand, anders dan Spits meent, geen bescherming vraagt voor een algemene stijl bestaande uit een tweekleurig strepenpatroon. Noordwand claimt slechts auteursrecht op een tweekleurig strepenpatroon waarbij (i) de strepen specifieke kleuren hebben, (ii) de donker gekleurde streep een breedte heeft van 13,7 centimeter en de licht gekleurde streep een breedte van 12,9 centimeter, en (iii) een aparte structuur wordt gebruikt. Van het monopoliseren van een bepaalde stijl is dus geen sprake.

4.5. Het feit dat de door Noordwand ontworpen dessins vallen binnen de door Spits bedoelde algemene stijl, maakt, anders dan Spits betoogt, ook niet dat de keuzes van Noordwand banaal of triviaal zijn. Gegeven het feit dat sprake is van “een oeroud thema”, zoals Spits het tweekleurige strepenpatroon noemt, is de ruimte van de maker om zijn persoonlijk stempel op een dessin te drukken weliswaar beperkt. Het sluit echter niet uit dat de ontwerper binnen die beperkte ruimte creatieve keuzes maakt door een specifieke variatie op het bekende thema te scheppen.

4.6. Dat de door Noordwand gekozen variatie creatief is, wordt onderstreept door de voorbeelden van dessins van derden die Spits in het geding heeft gebracht. Geen van die voorbeelden bevat de specifieke combinatie van kleurstelling, patroon en structuur van de dessins van Noordwand. Het dichtst in de buurt komen twee dessins uit de Home collectie van Esta, maar bij die dessins is de lichte streep gemêleerd en wijkt de structuur, de breedte van de banen en de kleurstelling iets af van de dessins van Noordwand. Bij de overige door Spits overgelegde dessins, te weten de zogeheten “New Classics” van Spits Wallco, “Stripes Only” van Eijffinger en de “Stripes & Damasks” van Rasch, zijn de verschillen nog duidelijker. Bij deze dessins heeft de streep in de ene kleur dezelfde breedte als de streep in de andere kleur (in tegenstelling tot de verschillende breedtes van de strepen in de dessins van Noordwand), en worden duidelijk andere kleuren en structuren gebruikt.

4.7. Daar komt bij dat het enkele feit dat vergelijkbare dessins bestaan, de dessins van Noordwand niet uitsluit van auteursrechtelijke bescherming. Dat zou slechts zo zijn indien Noordwand haar ontwerp van de dessins zou hebben ontleend aan die andere dessins. Gesteld noch gebleken is dat dit het geval is. Integendeel, Noordwand heeft – als zodanig onweersproken en onderbouwd met een ter zitting gegeven concrete beschrijving van haar ontwerpproces – aangevoerd dat haar dessins oorspronkelijk zijn en dus niet ontleend zijn aan ander werk. Geconcludeerd moet dus worden dat de dessins van Noordwand in aanmerking komen voor auteursrechtelijke bescherming.

4.8. De stelling van Spits dat de afmetingen van het behang van Noordwand traditioneel zijn en dat het plaatsen van de streep met de lichte kleur aan de rand van de dessins van Noordwand technisch is bepaald, kan – voor zover juist – niet leiden tot een andere conclusie. Noordwand baseert haar beroep op het auteursrecht namelijk uitsluitend op voornoemde combinatie van streepbreedte, kleurstelling en structuur.

inbreuk

4.9. Voorshands moet worden aangenomen dat de dessins van Spits een verveelvoudiging zijn van het werk van Noordwand. De dessins van Spits vertonen namelijk niet alleen de hiervoor bedoelde de algemene stijkenmerken van een tweekleurig strepenpatroon. Ook de voornoemde auteursrechtelijke beschermde trekken van de dessins van Noordwand komen terug in de dessins van Spits. De strepen van de dessins van Spits hebben exact dezelfde breedte als de dessins van Noordwand. Tevens hebben de Dutch Delight dessins nummers 6840-4, 6840-2, 6840-6, 6840-7, 6840-3 en 6840-5 van Spits nagenoeg dezelfde kleurstelling als respectievelijk de Topchic dessins nummers 52130, 52131, 52132, 52133 en de Assorti dessins nummers 52021 en 52022 van Noordwand. Ook hebben die dessins nagenoeg dezelfde structuur als de dessins van Noordwand.

4.10. Het betoog van Spits dat de structuur van haar dessins in tegenstelling tot de structuur van de dessins van Noordwand “regelmatig” is, kan niet leiden tot een andere conclusie. Voor zover de door Spits gehanteerde structuur kan worden gekwalificeerd als regelmatig, zijn de verschillen tussen die structuur en de structuur van de dessins van Noordwand zo minimaal dat die verschillen niet leiden tot een andere totaalindruk of een nieuw, oorspronkelijk werk in de zin van artikel 13 Aw. Hetzelfde geldt voor de door Spits genoemde verschillen in de wijze van productie, te weten door middel van walsen op papier (Spits), respectievelijk door zeefdruk op schuim op vlies (Noordwand). Ook toepassing van die andere productiewijze leidt, gelet op de overeenstemmende totaalindruk van de resulterende dessins, niet tot een nieuw werk.

4.11. Gelet op de mate van overeenstemming tussen de afzonderlijke dessins van Noordwand en Spits, en het feit dat *alle* dessins uit de Topchic en Assorti collectie van Noordwand terugkomen in het assortiment van Spits, moet voorshands worden aangenomen dat Spits de dessins niet zelf heeft ontworpen maar heeft ontleend aan de dessins van Noordwand. Voor zover Spits het tegendeel heeft bedoeld te stellen, heeft zij die stelling onvoldoende aannemelijk gemaakt, mede gelet op de strenge eisen die in de rechtspraak worden gesteld aan de ontzenuwing van een vermoeden van ontlening (HR 18 februari 2000, *NJ* 2000, 309, Shoppingspel). De stelling van Spits dat het bedrijf dat het behang voor haar heeft geproduceerd de wals waarmee de verf in de betreffende breedte wordt aangebracht al in 2004 had en dat die producent de wals waarmee de structuur is aangebracht al in 2002 had, is – voor zover juist – niet voldoende. Het verwijt van Noordwand betreft immers niet de breedte van de baan of het gebruik van de structuur als zodanig. Het gaat om het gebruik van die kenmerken gezamenlijk en in combinatie met welbepaalde kleurstellingen. Gesteld noch gebleken is dat Spits die specifieke combinatie al gebruikte voordat Noordwand haar dessins op de markt bracht.

vorderingen

4.12. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat Spits inbreuk heeft gemaakt op het auteursrecht van Noordwand. Gelet op het voortdurende karakter van die inbreuk heeft Noordwand een spoedeisend belang bij een verbod. Derhalve zal het gevorderde verbod worden toegewezen op de wijze zoals hierna vermeld. Gelet daarop kan de andere grondslag voor die vordering buiten beschouwing blijven.

4.13. Aan het verbod zal een dwangsom worden verbonden die als volgt zal worden beperkt.

4.14. De nevenvorderingen gaan verder dan noodzakelijk is om tegemoet te komen aan het spoedeisend belang van eisers en zullen derhalve worden afgewezen. Wat betreft de *recall* en de afgifte van inbreukmakende producten kan in het midden blijven of die maatregelen in het algemeen effectieve manieren zijn om verdere schade te voorkomen, zoals Noordwand betoogt. De door Noordwand gevorderde *recall* en afgifte hebben namelijk uitsluitend betrekking op stalenboeken. Zonder nadere toelichting, die ontbreekt, is niet in te zien dat de *recall* en afgifte van die boeken op dit moment noodzakelijk zijn om schade door Spits te voorkomen. Reeds geleverde rollen kunnen immers ook zonder stalenboek worden verhandeld en nieuwe leveringen zijn niet mogelijk op grond van het verbod. Daar komt bij dat een *recall* en afgifteplicht Spits disproportioneel zwaar zouden

treffen omdat de stalen van de inbreukmakende dessins slechts een klein deel vormen van de inhoud van het stalenboek.

4.15. Wat betreft de gevorderde opgave van gegevens betoogt Noordwand dat zij die gegevens nodig heeft ten behoeve van een snelle afwikkeling van haar aanspraak op schadevergoeding. Noordwand heeft echter geen feiten of omstandigheden aangevoerd die meebrengen dat de afwikkeling van de schade in dit geval uit hoofde van onverwijlde spoed is geboden. Voor zover Noordwand heeft bedoeld te betogen dat de proceseconomie is gebaat bij toewijzing van deze vordering, kan dat niet leiden tot een andere conclusie. Enkel proceseconomische overwegingen kunnen niet leiden tot toewijzing van ingrijpende nevenvorderingen, zoals de verstrekking van (deels) vertrouwelijke gegevens (vgl. Vzr 's-Gravenhage 7 oktober 2008, BMW-Intertyre Holland).

4.16. Spits zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de redelijke en evenredige proceskosten in de zin van artikel 1019h Rv. Noordwand vordert in dit verband een bedrag van €16.975,00. Spits heeft bestreden dat dit bedrag in deze zaak redelijk en evenredig is. Dat betoog slaagt omdat het bedrag hoger is dan de indicatietarieven voor kort gedingen (vgl. Indicatietarieven in IE-zaken, gepubliceerd via onder meer www.rechtspraak.nl, Landelijke Regelingen, Sector Civiel). Daarbij gaat de voorzieningenrechter uit van het indicatietarief van €8.000,00 voor "overige kort gedingen" aangezien Spits zelf heeft aangegeven dat een bedrag tot €8.000,00 gebruikelijk zou zijn in deze zaak. De te vergoeden advocaatkosten zullen dus worden begroot op €8.000,00, te vermeerderen met €262,00 aan griffierecht en €72,25 aan kosten deurwaarder.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. beveelt Spits binnen 24 uur na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden iedere inbreuk op de auteursrechten van Noordwand met betrekking tot de Tophic en Assorti dessins,

5.2. veroordeelt Spits tot betaling van een dwangsom van €5.000,00 aan Noordwand voor iedere keer dat Spits geheel of gedeeltelijk in strijd handelt met het voornoemde bevel, en per dag dat de betreffende niet-naleving voortduurt, waarbij een gedeelte van een dag als een hele wordt gerekend,

5.3. bepaalt dat de onder 5.2 bedoelde dwangsom vatbaar zal zijn voor matiging door de rechter, voor zover handhaving daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, in aanmerking genomen de mate waarin aan het vonnis is voldaan, de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid van de overtreding,

5.4. veroordeelt Spits in de proceskosten, aan de zijde van Noordwand tot op heden begroot op €8.334,25,

5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.6. wijst het meer of anders gevorderde af,

5.7. stelt de termijn voor het instellen van de eis in de hoofdzaak, als bedoeld in artikel 1019i Rv, op zes maanden nadat dit vonnis is betekend.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 6 maart 2009.